

jo ellers være umuligt, at Kultusministeren skulde kunne slutte sig saa bestemt til Justitsministeriets Opfattelse af, at Lovgivningen her hjemme berettiger til at forlange Daab af slige Børn. Jeg skal slet ikke opholde mig videre ved Sagen, men jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkensjerne), at han har efter min Mening gjort sig til Talsmand for den Anskuelse, at Præsterne i den danske Folkekirke indtage en særegen Stilling lige overfor de borgerlige Love, og lige overfor de borgerlige Handlinger. Men det gjør Præsterne i den danske Folkekirke slet ikke, de ere undergivne samme Vilkaar som Statens øvrige Borgere, og kan de ikke befinde sig vel der ved eller finde sig i de Vilkaar, saa maa de træde ud af Folkekirken, eller arbeide paa at faae Kirken og Staten adskilt. Det, at de kan komme i den ubehagelige Situation, som det ærede Medlem har omtalt, er en ganske naturlig Følge af, at den lutheriske Kirke er undergivet en verdslig Øvrighed i de allerfleste Henseender. Det vilde kun glæde mig, hvis det ærede Medlem vilde anvende sine Øner og Kræfter som Rigsdagsmand paa at faae Noget gennemført i Retning af en Adskillelse mellem Stat og Kirke, men jeg maa bestemt protestere imod, at man tillægger Præsterne en saadan Stilling. Saalænge de ere Præster i den danske Folkekirke og undergivne den borgerlige Ordning her i Landet, kan jeg ikke være med til at indrømme dem Ret til at sige: Det vil jeg ikke gjøre, det strider imod min Samvittighed.

**Falkensjerne:** Jeg vil kun sige til den ærede Forespørger, at naar jeg har udtalt Sympathi for Præsterne i dette Tilfælde, saa har jeg dermed nærmest ment, at Præsterne have en meget eiendommelig Stilling, fordi, medens den borgerlige Lovgivning dog nogenlunde er fulgt med Tiden, gaar den kirkelige Lovgivning vel flere Aarhundreder tilbage, og derfor have Folkekirkes Præster efterhaanden faaet en mere vanstelig Stilling end andre Embedsmænd her i Landet; de have meget vanskelige ved at følge de ministerielle Anordninger og de forstjellige Lærebøger, som skulle følges i den danske Folkekirke. Da jeg nu ikke staar paa det Standpunkt, at jeg ønsker den danske Folkekirke sprængt eller ophævet, men ønsker den en lang og lykkelig Levetid, vilde jeg uregtelig lætte meget stor Pris paa, om vor kirkelige Lovgivning kunde følge noget med Tiden, og Præsterne ikke altså ofte skulde nødes til at handle imod deres Overbevisning, hvorved efter min Mening mange alvorlige Menneſter

affholdes fra at være Præster i den danske Folkekirke.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, erklæredes Forhandlingen for sluttet, og Forespørgselen var saaledes endt.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmændene for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Vajer), Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), Standerborg Amts 3die Valgkreds (Bøtter), Veile Amts 3die Valgkreds (Falkensjerne) og Veile Amts 4de Valgkreds (Tørgensen) forelægge Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af tvende Sidebaner til de danske Statsbaner.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (Tørgensen):** Det Lovforslag, som jeg paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne, har den Ære her at indbringe i det høie Thing, gaar ud paa, at der bliver anlagt en Jernbane fra Horsens til Tørring og en Jernbane fra Veile til Give. Disse to Jernbaner ere jo Virkeligheden gamle Bekjendte her i Thinget. Forhen har der været forelagt et Lovforslag af Regjeringen, der gik ud paa at anlægge disse Baner. Den Gang blev det foreslaaet, at de skulde anlægges for disse Egnes egen Regning, og Pengene vare i Virkeligheden ogsaa tegnede for Horsens-Tørring Banen, medens der derimod med Hensyn til Veile-Give Banen den Gang manglede en lille Sum deri. Imidlertid kunde der dog have været Udflugt til, at den kunde være kommen til Stede. Nu er Lovforslaget imidlertid fremlagt i noget anden Stikelse, idet vi ere gaaede ud fra, at der skulde gives Tilskud af Statskassen. Tiderne ere jo nu blevne lidt mere sløve, end de vare den Gang, og det er meget vansteligt nu for disse Egne selv at anlægge disse Baner. Vi mener, at det vil være retfærdigt og billigt, da de jo ogsaa forhen have været med til at hvide deres Skjærv til Anlæggelsen af de andre Baner, der ere anlagte her i Landet, at der nu bliver givet dem Tilskud. Det er jo som sagt noget vansteligere nu at anlægge Banerne, end det vilde have været, dersom de vare blevne anlagte den Gang. Vi have forlangt lidt Mere